

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2025 m. birželio 20 d. Nr. 21RE-574

(AG-459/03-2025)

Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Edvardo Juciaus (Komisijos posėdžio pirmininkas ir pranešėjas), Vytauto Kurpuveso ir Komisijos Panevėžio apygardos skyriaus narės Sigitos Šimbelytės, sekretoriaujant Ramūnei Misevičiūtei, dalyvaujant pareiškėjui A.K., viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka iš dalies nuotoliniu vaizdo konferencijos būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo A.K. skundą dėl atsakovo Vilniaus rajono savivaldybės mero potvarkio panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Pareiškėjas A.K. (toliau – ir pareiškėjas) skundu Komisijos prašo panaikinti Vilniaus rajono savivaldybės administracijos (toliau – Administracija) pateiktą Vilniaus rajono savivaldybės mero (toliau – ir Meras, atsakovas) 2025 m. balandžio 18 d. potvarkį Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl nepritarimo gėlo požeminio vandens gavybos gręžinio naudojimo ir įteisinimo (įregistravimo)“ (toliau – Potvarkis) ir įpareigoti iš naujo įvertinti pareiškėjo 2025 m. balandžio 3 d. pateiktą paraišką (b. l. 2).

Pareiškėjas skunde atsakovu nurodė Administraciją. Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjas teikia skundą dėl Mero Potvarkio, Komisijos nario rezoliucija atsakovu į bylos nagrinėjimą įtrauktas Meras ir 2025 m. gegužės 22 d. raštu Nr. 19R-2016 pareiškėjui pasiūlyta pareikšti sutikimą dėl atsakovo Administracijos pakeitimo į Merą (b. l. 14–16). Pareiškėjas 2025 m. gegužės 26 d. raštu informavo Komisiją, kad sutinka dėl atsakovo Administracijos pakeitimo į atsakovą Merą (b. l. 24).

Pareiškėjas skunde paaiškino, kad 2025 m. balandžio 3 d. Administracijai pateikė paraišką leisti naudoti gėlo požeminio vandens gavybos gręžinį. Administracija 2025 m. balandžio 18 d. pateikė Mero Potvarkį, kuriuo atmesta pareiškėjo pateikta paraiška. Pareiškėjo įsitikinimu, atsakovo sprendimas yra formalus, priimtas nevertinant faktinių aplinkybių, yra nesąžiningas ir neteisingas pareiškėjo atžvilgiu. Pirma, šiame pareiškėjui ir jo sutuoktinei nuosavybės teise priklausančiame žemės sklype yra jų gyvenamasis būstas, nuosavybės teisės Nekilnojamojo turto registre įregistruotos 2004 m. rugsėjo 2 d. Šiame registre nurodyta, kad yra ir vietinis vandentiekis. Vietinis vandentiekis (požeminio vandens gavybos gręžinys) įrengtas investavus asmenines lėšas daugiau kaip prieš 20 metų, nes jokių kitokių alternatyvų tuo metu nebuvo, t. y. nebuvo įrengtų nei viešojo vandens tiekimo, nei nuotekų šalinimo infrastruktūrų. Prisijungimas prie viešojo vandens tiekimo infrastruktūros pareikalautų papildomų investicijų. Antra, pareiškėjo turimomis žiniomis, Vilniaus rajono savivaldybė yra pritarusi ir suteikusi leidimus naudoti turimus požeminius vandens gavybos gręžinius ne vienam žemės sklypo savininkui, esančiam (duomenys neskelbtini), todėl priimtas sprendimas nepritari gėlo požeminio vandens gavybos gręžinio naudojimui ir įteisinimui (įregistravimui) yra neteisingas ir nesąžiningas pareiškėjo atžvilgiu (b. l. 1–2).

Pareiškėjas Komisijos posėdžio metu palaikė skundo argumentus ir prašė skundą tenkinti. Paašškino aplinkybes, jog vandens naudoja nedaug, gręžinio vandenį naudoja ir žemei laistyti. Patikslino, jog sutarties dėl geriamojo vandens tiekimo nėra sudaręs.

Meras pateikė atsiliėpimà į pareiškėjo skundà, pašo skundà atmesti kaip nepagrįstà.

Atsakovas atsiliėpime nurodė, kad iš Nekilnojamojo turto registro duomenų matyti, kad pareiškėjo gyvenamasis namas buvo pastatytas 2004 metais ((duomenys neskelbtini) statinio pripažinimo tinkamu naudoti aktas Nr. (duomenys neskelbtini)). Tikėtina, kad tais pačiais metais buvo įrengtas pareiškėjo žemės sklype esantis grėžinys. Lietuvos Respublikos aplinkos ministras 1999 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 417 patvirtino Lietuvos aplinkos normatyvinį dokumentà – Grėžinių vandeniui tiekti ir vandens šiluminei energijai naudoti projektavimo, įrengimo, konservavimo bei likvidavimo tvarkà (toliau – Tvarka). Tvarkos 11 punkte buvo reglamentuota, kad ketinantys įsirengti grėžinį juridiniai ar fiziniai asmenys, įmonės, neturinčios juridinio asmens teisių, kartu su grėžimo įmone turi užpildyti paraiškà, kurios formà nustato savivaldos institucijos. Tvarkos 12 punkte buvo nustatyta, jog paraiškà grėžiniams, skirtiems geriamajam vandeniui bei vandens šiluminei energijai vartoti, pateikiama savivaldybės padaliniiui, kuris priima sprendimà dël grėžinio techninio projekto rengimo. Savivaldybės padalinio teigiama išvada dël projekto rengimo yra pagrindas grėžinio projektui rengti. Tvarka taip pat reglamentavo, kad grėžinio projektas, neatsižvelgus į gylį ir vandens reikmes, rengiamas visų grėžinių. Tvarka taip pat nustatė projekto apimtį. Pagal 15 punktà, projektà sudarė: aiškinamasis raštas; paraiškos grėžiniui įrengti ir savivaldybės padalinio išvados dël projekto rengimo kopijos; grėžinio techninės konstrukcijos aprašas; sanitarinės apsaugos griežto režimo ir apribojimų juostų parametrų aprašas; vandens kiekio apskaitos priemonių, galimybės kontroliuoti vandens lygį ir paimti vandens pavyzdį techniniai sprendiniai; nuotekų tvarkymo būdo ir jo techninių sprendinių įvertinimas (15.1–15.6 papunkčiai). Tvarkos 19 punktas reglamentavo, kad suderintas grėžinio projektas yra leidimas grėžiniui įrengti. Tvarkoje buvo nustatyta, kad prieš pradėdama darbus, grėžimo įmonė iš Lietuvos geologijos tarnybos privalo gauti grėžinio numerį Žemės gelmių registre; grėžimà vykdančias asmenys darbo metu privalo turėti Lietuvos geologijos tarnybos išduoto leidimo užsiimti mechaniniu grėžinių grėžimu kopijà, įmonės vadovo patvirtintà techninę užduotį su grėžinio pažymėjimo plano kopijà; įrengusi grėžinį (pergrėžusi senąjį), grėžimo įmonė per mėnesį Lietuvos geologijos tarnybai turi pateikti du grėžinio paso egzempliorius. Lietuvos geologijos tarnyba pasus įregistruoja ir per 10 dienų vienà paso egzempliorių gražina grėžimo įmonei. Lietuvos geologijos tarnyba gali atsisakyti įregistruoti grėžinį, jeigu pateikta informacija klaidinga arba neatitinka Žemės gelmių registro nuostatų reikalavimų. Grėžimo įmonė vienà grėžinio paso egzempliorių pateikia grėžinio savininkui. Grėžinio įrengimo metu galiojėš Civilinis kodeksas 4.103 straipsnio 1 dalyje reglamentavo, kad fiziniai ar juridiniai asmenys, kurie pasistatė, stosis arba rekonstruoja statinį neturėdami nustatyto leidimo, reikiamai suderinto ir patvirtinto projekto arba tai daro su esminiais nukrypimais nuo statinio projekto, arba šiurkščiai pažeisdami pagrindinius normatyvinius statybos techninius dokumentus, arba turėdami neteisėtai išduotà leidimà, neturi teisės tokiu statiniu naudotis ar disponuoti (parduoti, padovanoti, išnuomoti ir pan.). Atsakovo vertinimu, grėžinys buvo įrengtas nesilaikant Tvarkoje nustatytų reikalavimų.

Atsakovas citavo Potvarkio turinį, pažymėjo, kad nepritarė gėlo požeminio vandens gavybos grėžinio, esančio (duomenys neskelbtini) (sklypo kadastro Nr. (duomenys neskelbtini)) (toliau – ir Sklypas) naudojimui ir įteisinimui (įregistravimui) Lietuvos Respublikos gėlo požeminio vandens gavybos grėžinių įteisinimo laikinojo įstatymo (toliau – Įstatymas) 3 straipsnyje nustatyta tvarka; Potvarkiu pareiškėjas informuotas, kad jo Sklypas yra viešojo vandens tiekimo teritorijoje, kurioje įrengta vandens tiekimo ir nuotekų šalinimo infrastruktūra. Atsakovas rėmėsi Įstatymo 3 straipsnio 1 dalimi ir pažymėjo, kad iš Nekilnojamojo turto kadastro žemėlapiu matyti, kad vandentiekio atvada yra paruošti iki pat pareiškėjo Sklypo. Taigi, skundžiamas Potvarkis yra teisėtas ir pagrįstas, nes grėžinys yra viešojo vandens tiekimo teritorijoje, kurioje įrengta geriamojo vandens tiekimo infrastruktūra (b. l. 25–27).

Atsakovas atsiliėpime bylà prašo nagrinėti savivaldybės atstovui nedalyvaujant (b. l. 27).

Skundas atmestinas

Byloje nagrinėjamas ginčas dël Mero Potvarkio, kuriuo nepritarta gėlo požeminio vandens gavybos grėžinio naudojimui ir įteisinimui (įregistravimui), teisėtumo ir įpareigojimo iš naujo vertinti

pareiškėjo 2025 m. balandžio 3 d. pateiktą paraišką.

Remiantis bylos medžiaga, nustatyta, kad pareiškėjas pateikė 2025 m. balandžio 3 d. Paraišką dėl pritarimo naudoti gėlo požeminio vandens gavybos gręžinį (toliau – ir Paraiška) ir prašė leisti naudoti gręžinį, esantį sklype adresu (duomenys neskelbtini) (nurodė, kad registre sklypas seniau buvo adresu (duomenys neskelbtini)) (toliau – Sklypas); nurodė, kad gręžinio paskirtis – individualiam apsirūpinimui geriamuoju vandeniu; sudaryta nuotekų tvarkymo sutartis su UAB „Vilniaus vandenys“ esamais tinklais (b. l. 3).

Meras 2025 m. balandžio 18 d. priėmė Potvarkį, kuriuo, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 3 straipsnio 3 dalimi, 25 straipsnio 5 dalimi, Aprašo 5 punktu ir išnagrinėjęs 2025 m. balandžio 4 d. prašymą bei kartu su juo pateiktus dokumentus, nepritarė gėlo požeminio vandens gavybos gręžinio, esančio Sklype, naudojimui ir įteisinimui (įregistravimui) Įstatymo 3 straipsnyje nustatyta tvarka (Potvarkio 1 punktą). Informavo, kad Sklypas yra viešojo vandens tiekimo teritorijoje, kurioje įrengta vandens tiekimo ir nuotekų šalinimo infrastruktūra (Potvarkio 2 punktą). Prisijungimo prie centralizuotų vandentiekio ir buitinių tinklų sąlygoms gauti prašė kreiptis į UAB „Vilniaus vandenys“ arba pateikti sutartį dėl geriamojo vandens tiekimo (Potvarkio 2.1 papunktis) (b. l. 8–9).

Pareiškėjas nesutinka su Mero Potvarkiu, prašo šį Potvarkį panaikinti bei iš naujo įvertinti pareiškėjo 2025 m. balandžio 3 d. pateiktą Paraišką.

2022 m. gegužės 1 d. įsigaliojo Įstatymas, kuris galiojo iki 2025 m. balandžio 30 d. (Įstatymo 8 straipsnio 1 dalis). Pagal Įstatymo (redakcija, galiojusi nuo 2023 m. sausio 1 d. iki 2025 m. balandžio 30 d.) 1 straipsnio 1 dalį, Įstatymo paskirtis – šio įstatymo galiojimo laikotarpiu sudaryti teisinės prielaidas asmenims įregistruoti esamus ir Žemės gelmių registre (toliau – ir Registras) neregistruotus gėlo požeminio vandens gavybos gręžinius (toliau – ir gręžinys) Registre arba įrašyti į Registrą gręžinio savininko duomenis, kai šiame registre gręžinio savininko duomenų nėra, kad šie asmenys, vadovaujantis Lietuvos Respublikos žemės gelmių įstatymu, galėtų gauti leidimą naudoti požeminio vandens išteklius ir jiems nebūtų taikoma Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekse numatyta administracinė ir Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatyme nustatyta juridinių asmenų atsakomybė, Lietuvos Respublikos mokesčio už valstybinius gamtos išteklius įstatyme nustatytas didesnio tarifo mokestis už be leidimo išgautą požeminio vandens išteklių kiekį ir nebūtų Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka iš naujo apskaičiuotas (perskaičiuotas) mokestis už požeminio vandens išteklius.

Įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad asmuo, norintis įregistruoti Registre jam nuosavybės ar patikėjimo teise priklausantį arba jo valdomą ir (arba) naudojamą Registre neregistruotą gręžinį, turi gauti savivaldybės, kurios teritorijoje planuojama naudoti anksčiau įrengtą gręžinį, vykdomosios institucijos pritarimą. Jis savivaldybės vykdomajai institucijai teikia paraišką dėl savivaldybės pritarimo naudoti gręžinį aplinkos ministro nustatyta tvarka. Savivaldybės vykdomoji institucija, atsižvelgdama į geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros planus arba į savivaldybės ir (ar) vietovės lygmens kompleksinio teritorijų planavimo dokumentą, pateikia pagrįstą nuomonę dėl pritarimo ar nepritarimo naudoti gręžinį. Savivaldybės vykdomoji institucija nepritaria gręžinio naudojimui tik tokiu atveju, kai gręžinys yra viešojo vandens tiekimo teritorijoje, kurioje įrengta ar įrengiama geriamojo vandens tiekimo infrastruktūra vadovaujantis Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo 16 straipsnio 19 dalimi, išskyrus atvejus, kai asmuo, pateikęs paraišką dėl savivaldybės pritarimo naudoti gręžinį, yra sudaręs viešąją geriamojo vandens tiekimo sutartį dėl geriamojo vandens tiekimo paslaugų gavimo.

Esamų ir Registre neregistruotų gėlo požeminio vandens gavybos gręžinių įteisinimo tvarką detalizavo Aprašas (redakcija, galiojusi nuo 2022 m. balandžio 26 d. iki 2025 m. gegužės 1 d., Aprašas neteko galios 2025 m. gegužės 1 d.), kuriame buvo nustatyta, kad asmuo, norintis įregistruoti Registre jam nuosavybės ar patikėjimo teise priklausantį arba jo valdomą ir (arba) naudojamą Registre neregistruotą gręžinį, turi raštu ar elektroniniu būdu pateikti savivaldybės, kurios teritorijoje yra gręžinys, vykdomajai institucijai paraišką dėl pritarimo naudoti gręžinį (toliau – ir paraiška). Paraiškos forma nustatyta Aprašo 1 priede (4 punktą). Savivaldybės vykdomoji institucija, vadovaudamasi Įstatymo 3 straipsnio 1 dalimi, per Lietuvos Respublikos viešojo administravimo

įstatyme nustatytus terminus raštu ar elektroniniu būdu (pasirašant kvalifikuotu elektroniniu parašu) pateikia asmeniui pagrįstą nuomonę dėl pritarimo ar nepritarimo naudoti gręžinį (5 punktas).

Nagrinėjamu atveju, pareiškėjui pateiktus Paraišką Vilniaus rajono savivaldybės administracijai, vadovaujantis Vietos savivaldos įstatymo 3 straipsnio 3 dalimi, 25 straipsnio 5 dalimi, Aprašo 5 punktu, priimtas ginčijamas Mero Potvarkis, kuriuo nepritarta gręžinio, esančio Sklype, naudojimui ir įteisinimui (įregistravimui) Įstatymo 3 straipsnyje nustatyta tvarka; nurodyta, kad Sklypas yra viešojo vandens tiekimo teritorijoje, kurioje įrengta vandens tiekimo ir nuotekų šalinimo infrastruktūra.

Komisija pažymi, jog Įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad Savivaldybės vykdomoji institucija nepritaria gręžinio naudojimui tik tokiu atveju, kai gręžinys yra viešojo vandens tiekimo teritorijoje, kurioje įrengta ar įrengiama geriamojo vandens tiekimo infrastruktūra vadovaujantis Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo 16 straipsnio 19 dalimi, išskyrus atvejus, kai asmuo, pateikęs paraišką dėl savivaldybės pritarimo naudoti gręžinį, yra sudaręs viešąją geriamojo vandens tiekimo sutartį dėl geriamojo vandens tiekimo paslaugų gavimo. Taigi, Įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje *expressis verbis* įtvirtina, jog sprendžiant dėl pritarimo gręžinio naudojimui atsakovas turi įvertinti ar gręžinys yra teritorijoje, kurioje nutiesta būtent geriamojo vandens tiekimo infrastruktūra. Įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje nėra nuostatų dėl nuotekų šalinimo infrastruktūros buvimo teritorijoje. Šiuo aspektu konstatuotina, jog Potvarkyje nepagrįstai vertintos aplinkybės, ar Sklypas yra nuotekų šalinimo infrastruktūros buvimo teritorijoje. Tačiau Komisija vertina, jog minėtas Potvarkio trūkumas nėra esminis, sutrukdęs pareiškėjui suprasti priimto sprendimo esmę. Atsakovas su atsiliepimu pateikė ištrauką iš Nekilnojamojo turto kadastro žemėlapiu su pažymėtais inžineriniais tinklais (nenurodyta vietovė, gatvė). Komisijai patikrinus viešai prieinamus duomenis, matyti, kad šalia pareiškėjo Sklypo nutiesti vandentiekio tinklai ((duomenys neskelbtini)). Ginčo dėl aplinkybės, jog Sklypas yra geriamojo vandens tiekimo infrastruktūros teritorijoje byloje nėra. Ši aplinkybė pagrįstai nustatyta ir Potvarkyje.

Pasak pareiškėjo, Sklype yra pareiškėjo ir jo sutuoktinės gyvenamasis būstas, kurio nuosavybės teisės įregistruotos 2004 m. rugsėjo 2 d., pareiškėjas su skundu pateikė tai patvirtinantį Nekilnojamojo turto registro centrinio duomenų banko išrašą (b. l. 5–7). Pažymėjo, kad gręžinys įrengtas daugiau kaip prieš 20 metų, tuo metu nebuvo įrengtų viešojo vandens tiekimo ir nuotekų šalinimo infrastruktūrų. Šiuo aspektu Komisija pažymi, jog pagal Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo 23 straipsnio 1 dalies 2 punktą, asmenys, individualiai apsirūpinantys geriamuoju vandeniu ir (arba) individualiai tvarkantys nuotekas, turi teisę viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijoje individualiai išgauti ir naudoti geriamąjį vandenį ir (arba) individualiai tvarkyti nuotekas, kai individualusis geriamojo vandens išgavimas, naudojimas ir (ar) individualusis nuotekų tvarkymas buvo vykdomas iki viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijos nustatymo ir atitinka įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytus geriamojo vandens išgavimo ir nuotekų tvarkymo, nuotekų tvarkymo įrenginių priežiūros, geriamojo vandens saugos ir kokybės, sveikatos apsaugos ir aplinkos apsaugos reikalavimus. Pareiškėjo Sklype įrengtas gręžinys nėra įregistruotas Žemės gelmių registre Įstatymo ar kitų teisės aktų pagrindu (atsakovas atsiliepime pateikė vertinimą, kad gręžinys įrengtas nesilaikant Tvarkoje nustatytų reikalavimų, tačiau šių aplinkybių Komisija nevertina, kaip teisiškai nereikšmingų ginčo situacijoje). Taigi, teisiškai neregistruotas gręžinys, net jei ir būtų įrengtas iki viešojo vandens tiekimo infrastruktūros įrengimo, savaime negali būti vertinamas *de jure* (pagal įstatymą, teisę) teisėtu vandens išgavimo pagrindu, sukeliančiu tam tikras prievoles kitiems subjektams. Priešingu vertinimu, Įstatymu numatytos esamų ir Žemės gelmių registre neregistruotų gėlo požeminio vandens gavybos gręžinių įregistravimo Žemės gelmių registre prielaidos būtų betikslės, o pats Įstatymo teisinis reguliavimas – beprasmis. Pažymėtina, kad neregistruoto vandens gręžinio įrengimo ir naudojimo aplinkybės savaime negali būti laikomos teisėtu pagrindu atsakovui nepaisyti Įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų. Akcentuotina, kad Įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje yra imperatyviai nustatyta, jog nepritariama gręžinio naudojimui tik tokiu atveju, kai gręžinys yra viešojo vandens tiekimo teritorijoje, kurioje įrengta ar įrengiama geriamojo vandens tiekimo infrastruktūra vadovaujantis Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo 16 straipsnio 19 dalimi, išskyrus atvejus, kai asmuo, pateikęs paraišką dėl savivaldybės pritarimo naudoti gręžinį, yra sudaręs viešąją geriamojo vandens tiekimo sutartį dėl geriamojo vandens tiekimo paslaugų

gavimo. Nagrinėjamu atveju pareiškėjas nepateikė į bylą duomenų, kad Sklypo adresu būtų sudaręs geriamojo vandens tiekimo sutartį dėl geriamojo vandens tiekimo paslaugų gavimo.

Įvertinus aptartą teisinį reguliavimą, pagal kurią savivaldybės vykdomoji institucija (pagal Vietos savivaldos įstatymo 3 straipsnio 3 dalį, savivaldybės vykdomoji institucija – meras) nepritaria gręžinio naudojimui tokiu atveju, kai gręžinys yra viešojo vandens tiekimo teritorijoje, kurioje įrengta ar įrengiama geriamojo vandens tiekimo infrastruktūra (ir nesant ginčo dėl šios faktinės aplinkybės), bei nesant duomenų, jog pareiškėjas yra sudaręs geriamojo vandens tiekimo sutartį dėl geriamojo vandens tiekimo paslaugų gavimo, Komisija daro išvadą, jog nagrinėjamu atveju Meras priėmė pagrįstą Potvarkį.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra išaiškinęs, kad viešojo administravimo subjektų, skirtingai nei privačių asmenų, veikloje taikomas principas – „viskas, kas aiškiai nėra leista, yra draudžiama“. Tad viešojo administravimo subjekto atlikti viešojo administravimo veiksmai, viršijant jam suteiktus įgaliojimus, taip pat ir individualių administracinių aktų leidimas, viršijant suteiktą kompetenciją, yra neteisėti (žr., pvz., 2010 m. vasario 1 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁷⁵⁶-35/2010, 2015 m. gruodžio 14 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1217-602/2015, 2023 m. kovo 1 d. nutartis byloje Nr. eA-100-1188/2023 ir kt.).

Pasak pareiškėjo, prisijungimas prie viešojo vandens tiekimo infrastruktūros pareikalaus papildomų investicijų. Šiuo aspektu Komisija pažymi, kad ji nevertina ginčijamo administracinio akto ekonominio tikslingumo požiūriu, o tik nustato, ar konkrečiu atveju nebuvo pažeistas įstatymas ar kitas teisės aktas, ar administravimo subjektas neviršijo kompetencijos, taip pat ar aktas neprieštarauja tikslams bei uždaviniams, dėl kurių institucija buvo įsteigta ar gavo atitinkamus įgaliojimus. Todėl šiuo atveju pareiškėjo argumentai dėl papildomų investicijų nėra teisiškai reikšmingi, sprendžiant dėl Potvarkio teisėtumo.

Pareiškėjas skunde nurodė, kad jo turimomis žiniomis, savivaldybė yra pritarusi ir suteikusi leidimus naudoti turimus gręžinius ne vienam žemės sklypo savininkui (duomenys neskelbtini), todėl Potvarkis yra neteisingas ir nesąžiningas jo atžvilgiu. Dėl šių pareiškėjo argumentų Komisija pažymi, kad Merui priimant atitinkamus sprendimus dėl pritarimo/nepritarimo gręžinių naudojimui ir įteisinimui (įregistravimui), kiekvienu atveju yra (turi būti) vertinamos tai konkrečiai situacijai aktualios faktinės aplinkybės, kurios gali skirtis nuo šio ginčo situacijos aplinkybių (pavyzdžiui, asmuo gali būti sudaręs geriamojo vandens tiekimo sutartį dėl geriamojo vandens tiekimo paslaugų gavimo). Nagrinėjamu atveju pareiškėjo skundo dalykas yra Mero Potvarkis, priimtas išnagrinėjus pareiškėjo Paraišką bei vertinus pareiškėjo atveju aktualias faktines aplinkybes.

Komisija, įvertinusi byloje esančius duomenis ir ginčui aktualų teisinį reguliavimą, daro išvadą, jog byloje skundžiamas Mero Potvarkis yra pagrįstas teisės aktų normomis, iš esmės motyvuotas, nurodant ginčui aktualias faktines aplinkybes, priimtas neviršijant suteiktų įgaliojimų, todėl atitinka esminius VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje administraciniam sprendimui keliamus reikalavimus ir panaikinti jį nėra teisinio pagrindo. Netenkinus pareiškėjo reikalavimo panaikinti Potvarkį, netenkinamas ir pareiškėjo skundo išvestinis reikalavimas įpareigoti iš naujo įvertinti pareiškėjo 2025 m. balandžio 3 d. pateiktą Paraišką. Pareiškėjo skundas atmetamas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu ir 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

Pareiškėjo A.K. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkas

Edvardas Jucius

Komisijos nariai

Vytautas Kurpuvesas

